

Opinia Komitetu Regionów – Program pomocy na rzecz dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych

(2014/C 415/07)

Sprawozdawca	Povilas ŽAGUNIS, burmistrz regionu poniebieskiego (Panevėžys) (LT/EA)
Dokument źródłowy	Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (UE) nr 1308/2013 i rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu pomocy na rzecz dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych COM(2014) 32 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Stwierdza, że istotne znaczenie ma rozwijanie zdrowego stylu życia, poczynając już od wieku szkolnego, oraz uwzględniając możliwości Unii Europejskiej w zakresie propagowania postaw prozdrowotnych i możliwości władz lokalnych i regionalnych, jeśli chodzi o podejmowanie i stosowanie działań dostosowanych do konkretnego przypadku i znajdujących oparcie we wspólnych programach europejskich.
2. Podkreśla, że żywność ekologiczna i żywność niezawierająca GMO powinna stanowić istotny element zrównoważonego żywienia dzieci.
3. Podkreśla znaczenie programu na rzecz dostarczania owoców i warzyw, w którym bierze udział 25 państw członkowskich (nie uczestniczą w nim Zjednoczone Królestwo, Finlandia i Szwecja) i z którego w latach 2012–2013 skorzystało 8,4 mln dzieci z 61 396 szkół, oraz programu na rzecz dostarczania mleka, w którym uczestniczą wszystkie państwa członkowskie i z którego w latach 2011–2012 skorzystało 20,3 mln dzieci w całej UE, a także podkreśla możliwości stojące przed tymi wszystkimi państwami UE, które chcą w tych programach uczestniczyć.
4. Stwierdza, że omawiana inicjatywa ustawodawcza, pomimo jej wąskiego zakresu tematycznego, dotyczy kilku ważnych dziedzin wchodzących w zakres kompetencji państw członkowskich UE: WPR i jednolitego rynku, opieki zdrowotnej oraz, w ograniczonym zakresie, systemu kształcenia.
5. Przyjmuje z zadowoleniem opracowany w związku ze sprawozdaniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 2011 r.⁽¹⁾ wniosek dotyczący połączenia programu „Mleko w szkole” (wprowadzonego w 1977 r. i rozszerzonego na szkoły średnie w 2008 r.) oraz programu „Owoce w szkole” (wprowadzonego w 2009 r.), a także ustalenia jednolitych zasad dotyczących ich współfinansowania oraz zalecenia dotyczące zwiększenia efektywności i poprawy koordynacji.
6. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że państwa członkowskie mają dzięki zmienionemu rozporządzeniu nr 1308/2013 możliwość redystrybucji części środków przeznaczonych na dostarczanie owoców i warzyw, bananów oraz mleka w ramach ich krajowego przydziału (art. 23a ust. 4). Zapewnia to nie tylko większą elastyczność wykorzystania dostępnych środków, lecz także stwarza na poziomie państw członkowskich warunki pozwalające uniknąć ewentualnych problemów związanych z niepokojąco wysokim (w niektórych przypadkach wynoszącym 30 %) udziałem niewykorzystanych środków, które przedstawiono w dołączonej do wniosku ocenie skutków finansowych regulacji (punkt 1.5.1). Apeluje, by w redystrybucji mogły brać udział władze lokalne i regionalne.
7. Wyraża jednocześnie wątpliwość odnośnie do odsetka środków, jaki zgodnie z wnioskiem państwa członkowskie mogą przenieść według własnego uznania. Zauważa, że proponowany odsetek w wysokości 15 % nie znajduje oparcia w szczegółowych badaniach, zwłaszcza gdy uwzględni się fakt, iż udział niewykorzystanych środków w obu programach, które mają zostać zmienione, wynosi w pojedynczych przypadkach aż 30 %, przez co wydaje się, że wniosek nie jest wystarczająco zgodny z zasadami odpowiedzialnego sprawowania rządów.

⁽¹⁾ Sprawozdanie specjalne nr 10/2011 Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy programy »Mleko dla szkół« oraz »Owoce w szkole« są skuteczne?».

8. Przyjmuje z zadowoleniem przepis zawarty w zmienionym rozporządzeniu nr 1308/2013, umożliwiający państwom członkowskim uzupełnienie programu własnymi środkami lub środkami prywatnymi, co stanowi dobrą podstawę powstawania synergii przy wykorzystywaniu środków krajowych i europejskich w celu uzyskania pozytywnego wyniku, niezależnie od preferencji państw członkowskich.

9. Zaleca usprawnienie programu na rzecz dostarczania owoców i warzyw oraz mleka do szkół poprzez stworzenie możliwości zmiany przydziałów środków dla państw członkowskich. Przykładowo, jeśli na krótko przed końcem sześcioletniego programu okaże się, że jedno z państw członkowskich nie wykorzystało przyznanych mu środków, najpierw trzeba rozważyć realokację środków do tych regionów, które je najlepiej wykorzystały, a następnie powinna istnieć możliwość przekierowania przyznanych przez Komisję przydziałów do tych państw członkowskich, które pułę otrzymanych środków wykorzystały w całości lub ją przekroczyły, tak aby wspierać w ten sposób państwa członkowskie realizujące pomyślnie ten program, a państwa, którym się to nie udaje w takim stopniu, motywować do dalszych wysiłków.

10. Podkreśla, że stosowane obecnie zasady dzielenia przydziałów pomiędzy państwa członkowskie, a mianowicie kryterium empiryczne (to, jak państwa członkowskie wykorzystały pomoc w przeszłości) oraz występujące zapotrzebowanie (dzieci w wieku 6–10 lat jako faktyczny odsetek ludności danego państwa członkowskiego), są bardzo formalne i mogą okazać się niewystarczające do skutecznego ustalenia wielkości pomocy.

11. Z uwagi na występującą w Europie różnorodność proponuje rozważenie wprowadzenia dodatkowych kryteriów, na których będą się opierały krajowe przydziały pomocy w ramach programów dostarczania mleka oraz owoców do szkół. Kryteria te mogłyby obejmować poziom rozwoju regionu i statystyczny średni niedobór witamin, który wynikałby z różnicy między obiektywnym (obliczonym w oparciu o metody Światowej Organizacji Zdrowia) zapotrzebowaniem na owoce w żywieniu dzieci (400 g owoców dziennie) a faktycznym spożyciem, nawyki żywieniowe (np. dieta państw członkowskich południa Europy tradycyjnie zawiera więcej owoców i warzyw w porównaniu z krajami północy Europy) itp.

12. Kwestionuje zasadność propozycji zawartej w motywie 7 wniosku w sprawie rozporządzenia, zgodnie z którą Komisji miałyby zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do dodatkowych przepisów dotyczących równowagi pomiędzy oboma kryteriami, i uważa, że może to być próba rozszerzenia uprawnień Komisji kosztem uprawnień państw członkowskich.

13. Jest zaniepokojony nałożonym na państwa członkowskie w tym rozporządzeniu obowiązkiem monitorowania programu ⁽²⁾, a w szczególności obciążeniami administracyjnymi, jakie obowiązek ten oznaczałby dla władz krajowych oraz władz lokalnych i regionalnych w państwach członkowskich. Dlatego też wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do zadbania o to, by obciążenia administracyjne związane z monitorowaniem zostały ograniczone do minimum.

14. Wyraża zastrzeżenia co do przyjętej w rozporządzeniu zasady, zgodnie z którą ustala się maksymalną stawkę pomocy UE na porcję produktów, nie zaś określony procentowy udział pomocy, i wskazuje na niebezpieczeństwo związane z takim sposobem wyliczania kwoty pomocy. Polega ono na tym, że ustalenie konkretnej wielkości pomocy mogłoby prowadzić w ostatecznym wyniku do stosowania tańszych produktów gorszej jakości. Proponuje, aby pomoc finansowa przewidziana w programie (jej pułap) oraz konkretna wielkość pomocy były w dalszym ciągu ustalane zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

15. W związku z niebezpieczeństwem wynikającym z faktu, że ustalenie stawki pomocy UE na porcję produktów może prowadzić do pogorszenia jakości dostarczanych produktów, wzywa wszystkie zainteresowane strony do podjęcia działań na rzecz zapewnienia i kontrolowania odpowiedniej jakości dostarczanych produktów rolnych.

16. Nawiązując do konkluzji sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którą brak mechanizmu pozwalającego na skoncentrowanie pomocy na priorytetowych potrzebach wyraźnie doprowadził do rozbieżności pomiędzy celami a wynikami programu „Mleko dla szkół”, wyraża ubolewanie z powodu sformułowania zawartego w art. 23 rozporządzenia nr 1308/2013 (dostarczanie produktów rolnych do placówek oświatowych), w którym nie wspomina się o tym, jak ważne jest, aby przy opracowywaniu sześcioletnich programów dostarczania owoców i warzyw do szkół konsultować się z władzami lokalnymi i regionalnymi i uwzględniać ich doświadczenia.

⁽²⁾ Art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1308/2013.

17. Mając na uwadze fakt, że wszelka próba narzucenia państwom członkowskim przepisów na szczeblu UE dotyczących krajowych konsultacji musiałaby zostać oceniona jako naruszenie zasady pomocniczości, wzywa Komisję, aby w rozporządzeniu jedynie zaleciła państwom członkowskim korzystanie w większym stopniu z informacji zwrotnej pochodzącej od władz lokalnych i regionalnych, jako instytucji znajdujących się najbliżej konsumenta końcowego i grupy docelowej. W szczególności władze te powinny brać udział w wysłuchaniach odbywających się w związku ze sporządzaniem sześcioletnich programów krajowych dostarczania owoców i warzyw.

Treść programu

18. Wskazuje, że jeśli ludzie przyswoją sobie nawyk konsumpcji owoców, warzyw i mleka, będzie to miało długotrwałe konsekwencje gospodarcze i przyczyni się do realizacji wspólnego europejskiego celu zwiększenia konkurencyjności i wzmocnienia spójności.

19. Zauważa, że produkty żywnościowe – poza kilkoma wyjątkami – są produktami lokalnymi. Zatem propagowanie ich konsumpcji sprzyja zwiększeniu bieżącego popytu i w skali makro przyczynia się do realizacji celów WPR. Poza tym zachęcając dzieci do częstszego jedzenia zdrowych produktów, wyrabia się u nich zdrowe nawyki żywieniowe i stwarza podstawy dla zrównoważonej konsumpcji w przyszłości. Pod tym kątem wspieranie konsumpcji warzyw, owoców oraz mleka można uznać za jedno ze wspólnych działań na rzecz zwiększenia konkurencyjności Europy.

20. Uwzględniając toczące się dyskusje w sprawie stopnia przetworzenia produktów kwalifikujących się do objęcia pomocą w ramach programu oraz mając na uwadze znaczenie utrwalenia zasady zdrowego żywienia już w wieku dziecięcym, proponuje, aby wsparcie finansowe w ramach programu pomocy zostało ograniczone do produktów nieprzetworzonych lub przetworzonych tylko w niewielkim stopniu, które nie zawierają szkodliwych dodatków, substancji słodzących, wzmocniaczy smaku czy też soli.

21. Z uwagi na występującą w Europie różnorodność sądzi, że niecelowe jest dążenie do ustalenia na szczeblu UE, które gatunki owoców i warzyw mogą być dostarczane do szkół w ramach programu pomocy. Zamiast tego każde państwo członkowskie powinno samo decydować, na szczeblu lokalnym lub regionalnym, które owoce, warzywa i produkty mleczne nadają się do dystrybucji w szkołach.

22. Odnosi się krytycznie do zawartych w nowym programie propozycji, aby ograniczyć dystrybucję mleka jedynie do mleka do picia, i uważa, że przetworzone w niewielkim stopniu produkty mleczne, niezawierające szkodliwych dodatków, mianowicie naturalne (niesłodzone) produkty mleczne, jak jogurt czy świeże sery, powinny także kwalifikować się do pomocy.

23. Wskazuje, że ograniczenie zestawu kwalifikujących się produktów nie tylko zmniejsza dane dzieciom możliwości wyboru i osłabia atrakcyjność programu, ale oznacza także, iż dzieci z nietolerancją laktozy, które jednak są w stanie spożywać sfermentowane produkty mleczne, takie jak niesłodzony jogurt, nie mogłyby skorzystać z tego programu.

24. Podkreśla znaczenie jakości produktów dostarczanych w ramach programu, który to aspekt jest pomijany w rozporządzeniu. Konsultacje z beneficjentami, szkołami i innymi partnerami społeczno-gospodarczymi wykazały, że efektem prób uzyskania większych ilości za tę samą cenę jest często gorsza jakość, a przetargi niejednokrotnie przeprowadzane są w sposób czysto formalny, co sprawia, że dzieci otrzymują produkty niemające nic wspólnego z wysoką jakością.

25. Wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie, by podjęły działania na rzecz ustanowienia minimalnych standardów jakości żywności dostarczanej w ramach programu pomocy oraz na rzecz zapewnienia zgodności z tymi standardami.

26. Wskazuje na wnioski ze sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego stwierdzające, że program „Mleko dla szkół” nie jest zbyt efektywny i nie przyniósł oczekiwanych wyników, gdyż subwencionowane produkty prawdopodobnie i tak trafiłyby do posiłków w stołówkach szkolnych lub też zostałyby nabyte przez beneficjentów nawet poza programem pomocy. Ponadto przy opracowywaniu i realizacji programu nie poświęcono wystarczającej uwagi celom dydaktycznym, które zostały w nim przyjęte⁽³⁾.

⁽³⁾ Sprawozdanie specjalne nr 10/2011 Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy programy »Mleko dla szkół« oraz »Owoce w szkole« są skuteczne?”, ECA/11/35 z 24 października 2011 r.

27. Z tego względu oraz ze względu na wartość mleka w żywieniu dzieci wzywa państwa członkowskie do zbadania zapotrzebowania na produkty mleczne, które mają być dostarczane w ramach programu „Mleko dla szkół”, i do korzystania z pomocy finansowej UE wyłącznie w celu zaopatrywania stołówek szkolnych w produkty mleczne spełniające kryteria zdrowego żywienia i posiadające największą wartość odżywczą.

28. Wyraża zaniepokojenie z powodu danych, według których 22 mln dzieci w całej UE ma nadwagę, a 5 mln cierpi na otyłość⁽⁴⁾, natomiast w 2011 r. średnie spożycie warzyw i owoców przez dorosłych Europejczyków z 27 państw członkowskich było o ponad połowę mniejsze niż ilość zalecana przez Światową Organizację Zdrowia⁽⁵⁾. W związku z tym podkreśla, że szkoła – jako miejsce, w którym młodzi ludzie przygotowują się do życia – odgrywa ważną rolę w przekazywaniu zasad zdrowego odżywiania oraz w kształtowaniu właściwych nawyków żywieniowych.

29. Podkreśla w tym kontekście szczególną rolę władz lokalnych i regionalnych, które w wielu przypadkach są odpowiedzialne za placówki oświatowe, w promowaniu zdrowego stylu życia i wzywa do położenia większego nacisku na działania i współpracę w tej dziedzinie.

30. Pozytywnie ocenia obowiązujące w dotychczasowych regulacjach prawnych wymogi dotyczące jakości⁽⁶⁾ i zaleca ich utrzymanie lub też, o ile jest to możliwe, ich dalsze zaostrzenie w sposób zgodny z zaleceniami specjalistów ds. żywienia.

31. Wskazuje, że pomimo licznych regionalnych, krajowych i europejskich inicjatyw w zakresie zdrowia⁽⁷⁾ ogólne uwarunkowania społeczne raczej nie sprzyjają zdrowemu stylowi życia. W 2011 r. obywatel UE-27 spożywał dziennie średnio o połowę mniej warzyw i owoców niż wynosi dzienna ilość zalecana przez Światową Organizację Zdrowia⁽⁸⁾. Wyraża w tym kontekście wątpliwość co do ograniczenia wiekowego przyjętego w programie, zgodnie z którym pomoc dotyczy wyłącznie dzieci w wieku 6–10 lat. Uważa ten przedział wiekowy za niewystarczający, by w obecnych niekorzystnych warunkach wykształcić zdrowe nawyki żywieniowe, oraz zaleca, by rozważyć rozszerzenie tego programu zarówno na młodsze dzieci – w żłobkach, przedszkolach lub innych placówkach przedszkolnych – oraz na dzieci w wieku powyżej 10 lat.

Zrównoważony rozwój i ochrona środowiska

32. Wskazuje na aspekty zrównoważonego rozwoju związane z dystrybucją owoców, warzyw i mleka, a w szczególności na negatywny wpływ transportu na środowisko i zdrowie ludności. Dlatego też domaga się, aby w ramach tego programu pomocy w większym stopniu dostarczane były produkty wytwarzane lub uprawiane lokalnie czy też w sąsiednich regionach.

33. Z uwagi na aspekty zrównoważonego rozwoju i potrzebę krzewienia kultury zrównoważonej konsumpcji wśród obywateli UE już w młodym wieku, wzywa Komisję i państwa członkowskie do zainicjowania szeroko zakrojonej debaty z udziałem ekspertów i polityków na temat możliwości prawnych faworyzowania warzyw, owoców i produktów mlecznych lokalnego pochodzenia, także poprzez wprowadzanie ewentualnych odstępstw od aktów prawnych dotyczących zamówień publicznych lub poprzez dokonanie w tych aktach odpowiednich zmian.

⁽⁴⁾ Program „Owoce w szkole”: http://ec.europa.eu/agriculture/sfs/european-commission/index_en.htm

⁽⁵⁾ Mimo 2-procentowego wzrostu w porównaniu z 2010 r. przeciętny obywatel UE-27 w roku 2011 spożywał dziennie zaledwie 185,52 g warzyw i owoców, a więc zdecydowanie mniej, niż wynosi zalecana przez WHO dzienna ilość 400 g. Zob. Monitor konsumpcji Freshfel: http://www.freshfel.org/asp/what_we_do/consumption_monitor.asp

⁽⁶⁾ Przepisy dotyczące składu produktów mlecznych: udział wagowy mleka w produkcie nie może być niższy niż 90 %, zawartość cukru jest ograniczona (do poniżej 7 %), owoce i warzywa muszą odpowiadać wymaganiom jakościowym UE, niedopuszczalne jest dodawanie cukru do soków.

⁽⁷⁾ Przykładowo, w dniu 30 maja 2007 r. Komisja przedstawiła białą księgę „Strategia dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością”.

⁽⁸⁾ Mimo 2-procentowego wzrostu w porównaniu z 2010 r. obywatel UE-27 w roku 2011 spożywał dziennie średnio zaledwie 185,52 g warzyw i owoców, a więc zdecydowanie mniej, niż wynosi zalecana przez WHO dzienna ilość 400 g. Zob. Monitor konsumpcji Freshfel: http://www.freshfel.org/asp/what_we_do/consumption_monitor.asp

34. Wnosi, by programy były ukierunkowane przede wszystkim na promowanie produktów lokalnych i sprzedaży w obiegu lokalnym, a także by dano pierwszeństwo produktom rolnictwa ekologicznego.

Możliwy efekt pedagogiczny

35. Wyraża zaniepokojenie z powodu danych, według których 22 mln dzieci w całej UE ma nadwagę, a 5 mln cierpi z powodu otyłości, natomiast w 2011 r. średnie spożycie warzyw i owoców przez dorosłych Europejczyków z 27 państw członkowskich było o ponad połowę mniejsze niż ilość zalecana przez Światową Organizację Zdrowia⁽⁹⁾. W związku z tym podkreśla, że szkoła odgrywa ważną rolę w przygotowywaniu młodych ludzi do życia i w uczeniu ich właściwych nawyków żywieniowych.

36. Podkreśla w tym kontekście zwłaszcza rolę władz lokalnych i regionalnych, które w wielu przypadkach są odpowiedzialne za placówki oświatowe, w promowaniu zdrowego stylu życia i wzywa do położenia większego nacisku na działania i współpracę w tej dziedzinie.

37. Wskazuje na możliwy efekt pedagogiczny programu dostarczania owoców i warzyw oraz mleka. Program ten zarówno informuje młodych ludzi o UE, jak i przyczynia się do pogłębienia ich wiedzy o rolnictwie (w celu zbliżenia konsumentów i lokalnych producentów żywności i promowania przyjaznego dla środowiska rolnictwa lokalnego), o hodowli zwierząt, zdrowych i niezdrowych produktach spożywczych, zbilansowanej diecie, związku pomiędzy spożywanymi produktami a stanem zdrowia, a także o zmniejszeniu marnotrawienia żywności. Przyjmuje z zadowoleniem przewidzianą możliwość finansowania także środków towarzyszących, np. w zakresie wyjaśniania korzyści wynikających ze zdrowych i niezbędnych produktów spożywczych.

38. Wskazuje na wyniki badań naukowych, z których wynika, że rozprzestrzenianie się niezdrowej żywności oraz epidemii otyłości można zwalczać jedynie z zastosowaniem zróżnicowanych środków, przy czym zarówno szkoły, jak i rodzice i społeczeństwo powinni zostać zaangażowani w edukację żywieniową dzieci. Uważa w związku z tym, że kampania edukacyjno-informacyjna skierowana do tych grup docelowych jest nieodłączną częścią programu na rzecz dostarczania owoców, warzyw i mleka do szkół⁽¹⁰⁾.

39. Mając na uwadze utrzymujące się w dzisiejszym społeczeństwie konsumpcyjnym tendencje w zakresie spożywania odpowiednio przedstawionych i zapakowanych produktów oraz ze względu na fakt, że atrakcyjna prezentacja często prowadzi do spożywania substancji, których wpływ na zdrowie nie jest jasny, nawołuje w związku z omawianym programem do poświęcenia większej uwagi informowaniu o nieprzetworzonych produktach spożywczych oraz o korzyściach wynikających z zawartych w nich substancji odżywczych.

40. Podziela obawy Komisji Europejskiej, że inaczej niż w przypadku programu „Owoce w szkole”, do chwili obecnej przeprowadzono niewiele działań edukacyjnych w związku z programem „Mleko w szkole”⁽¹¹⁾, oraz wskazuje, że władze lokalne i regionalne są w stanie skutecznie przeprowadzić takie działania poprzez dostosowanie ich do potrzeb informacyjnych dzieci w każdej miejscowości lub regionie.

41. Uwzględniając zasadę pomocniczości i fakt, iż programy kształcenia leżą w kompetencjach państw członkowskich, przez co ingerowanie UE w krajowe programy kształcenia może być niewłaściwe, proponuje, aby wszystkie środki z zakresu kształcenia związane z programem na rzecz dostarczania owoców, warzyw i mleka do szkół wprowadzać głównie na poziomie poszczególnych państw członkowskich, na które nie należy narzucać żadnych minimalnych progów finansowania w tym zakresie.

⁽⁹⁾ Mimo 2-procentowego wzrostu w porównaniu z 2010 r. przeciętny obywatel UE-27 w roku 2011 dziennie zjadał średnio zaledwie 185,52 g warzyw i owoców, a więc zdecydowanie mniej, niż wynosi dzienna dawka 400 g zalecana przez WHO. Zob. Monitor konsumpcji Freshfel, http://www.freshfel.org/asp/what_we_do/consumption_monitor.asp

⁽¹⁰⁾ Public Health Nutr. Październik 2009 r. 12(10):1735-42. DOI: 10.1017/S1368980008004278. Epub 2008 Dec 23. *Downward trends in the prevalence of childhood overweight in the setting of 12-year school- and community-based programmes.*

⁽¹¹⁾ Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (UE) nr 1308/2013 i rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu pomocy na rzecz dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych – COM(2014) 32 final z 30.1.2014.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 23 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z programu, o którym mowa w ust. 1 („program dla szkół”), mogą prowadzić dystrybucję albo owoców i warzyw, w tym bananów, albo mleka objętego kodem CN 0401, lub też obu.	Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z programu, o którym mowa w ust. 1 („program dla szkół”), mogą prowadzić dystrybucję albo owoców i warzyw, w tym bananów, albo mleka objętego kodem CN 0401, lub też innych niesłodzonych produktów mlecznych, takich jak jogurty (niearomatyzowane i bez dodatku owoców, orzechów czy kakao, o kodzie CN 0403 10 11 do 0403 10 39), ser żółty, twaróg czy serek wiejski (kod CN 0406) obu.

Uzasadnienie

Wynika z punktu 20 projektu opinii.

Poprawka 2

Artykuł 23 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Warunkiem przystąpienia państwa członkowskiego do programu dla szkół jest opracowanie przez nie przed przystąpieniem, a następnie co 6 lat, krajowej strategii dotyczącej wdrażania programu, na poziomie krajowym lub regionalnym. Strategia ta może zostać zmieniona przez państwo członkowskie, w szczególności w świetle monitorowania i oceny. Strategia powinna co najmniej określić potrzeby, które mają zostać zaspokojone, dokonać klasyfikacji potrzeb pod względem priorytetów, określić populację docelową, oczekiwane wyniki i ujęte ilościowo cele, jakie należy osiągnąć w porównaniu z sytuacją wyjściową, oraz ustanowić najbardziej odpowiednie instrumenty i działania służące osiągnięciu tych celów.	Warunkiem przystąpienia państwa członkowskiego do programu dla szkół jest opracowanie przez nie przed przystąpieniem, a następnie co 6 lat, krajowej strategii dotyczącej wdrażania programu, na poziomie krajowym lub regionalnym. Strategia ta może zostać zmieniona przez państwo członkowskie, w szczególności w świetle monitorowania i oceny śródkresowej. Strategia powinna co najmniej określić potrzeby, które mają zostać zaspokojone, dokonać klasyfikacji potrzeb pod względem priorytetów, określić populację docelową, oczekiwane wyniki i ujęte ilościowo cele, jakie należy osiągnąć w porównaniu z sytuacją wyjściową, oraz ustanowić najbardziej odpowiednie instrumenty i działania służące osiągnięciu tych celów.

Uzasadnienie

Próba uproszczenia procedury z perspektywy administracyjnej i technicznej. Wynika z punktu 10 projektu opinii.

Poprawka 3

Artykuł 23a

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
(8) państwa członkowskie uczestniczące w programie dystrybucji w szkołach publikują w miejscach dystrybucji żywności informację o ich zaangażowaniu w program oraz o dotowaniu go przez Unię. Państwa członkowskie zapewniają wartość dodaną i widoczność unijnych programów dla szkół w kontekście dostarczania innych posiłków do placówek oświatowych.	(8) państwa członkowskie uczestniczące w programie dystrybucji w szkołach publikują w miejscach dystrybucji żywności informację o ich zaangażowaniu w program oraz o dotowaniu go przez Unię. Państwa członkowskie zapewniają wartość dodaną i widoczność unijnych programów dla szkół w kontekście dostarczania innych posiłków do placówek oświatowych.

Poprawka 4

Artykuł 24 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>W celu promowania wśród dzieci zdrowych nawyków żywieniowych oraz zagwarantowania, że pomoc w ramach programu dystrybucji w szkołach jest ukierunkowana na dzieci z grupy docelowej, o której mowa w art. 22, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 227 w odniesieniu do przepisów w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dodatkowych kryteriów związanych z ukierunkowaną pomocą przydzielaną przez państwa członkowskie; b) zatwierdzania i wybierania przez państwa członkowskie wnioskodawców ubiegających się o pomoc; c) opracowywania krajowych lub regionalnych strategii i wspierających środków edukacyjnych.	<p>W celu promowania wśród dzieci zdrowych nawyków żywieniowych oraz zagwarantowania, że pomoc w ramach programu dystrybucji w szkołach jest ukierunkowana na dzieci z grupy docelowej, o której mowa w art. 22, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 227 w odniesieniu do przepisów w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dodatkowych kryteriów związanych z ukierunkowaną pomocą przydzielaną przez państwa członkowskie; b) zatwierdzania i wybierania przez państwa członkowskie wnioskodawców ubiegających się o pomoc; c) opracowywania krajowych lub regionalnych strategii i wspierających środków edukacyjnych.

Uzasadnienie

Wynika z punktu 9 projektu opinii.

Bruksela, 7 października 2014 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów

Michel LEBRUN